

[Hjermind.]

principiel Karakter vedrørende denne Lovgivning.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar, at det kun er de grove Tilfælde af Forræderi og landsskadelig Virksomhed, det drejer sig om; og at disse skal belægges med en haard Straf, er jeg fuldt ud enig i, men man maa blot være klar over, at man i dette Straffelovsforslag følger en helt anden Grundlinie end i de andre befriede Lande, hvor man i højere Grad fører Udrensningen til Bunds. Jeg rejste derfor under første Behandling i det høje Ting Spørgsmaalet, om ikke den Mand, som f. Eks. havde haft en Lederstilling inden for Nazistpartiet, alene derved var strafskyldig, og om det samme ikke ogsaa gjaldt de Folk, der havde understøttet det nazistiske Parti, dets Presseorganer eller andre Organisationer.

Jeg mener stadig, at disse Folk har handlet strafværdigt, thi deres Gerning var en Hjælp til Fjenden. Derfor ser jeg med Tilfredshed paa det Forhold, der er blevet selvstændig kriminaliseret i den Tilføjelse, der er gjort til 2det Stykke i § 16, som man under første Behandling foreslog skulde overvejes i Udvalget. Jeg mener i og for sig stadig, at man i Lighed med det, man har gjort i andre Lande, kunde være gaaet endnu videre med Udrensningen, og at Vejen dertil vilde have været en Graduering i Loven, saaledes at man med mindre Straf, end der er nævnt i Lovforslaget, kunde have ramt adskillige, som paa virkelig strafværdig Maade har forset sig. Det er ikke Udtryk for nogen Hævntørst, men kun for Ønsket om, at der ikke skal blive for stort et Spring mellem de Forhold, som gennem disse Aar har været anset for strafværdige, og det, der virkelig bliver straffet. Jeg erkender imidlertid, at Fjendens Hjælpere, hvad enten det drejer sig om de nazistiske Ledere eller Bagmændene for den landsskadelige og forargelige Virksomhed i Agitation, Presse og Radio, i vidt Omfang allerede vil blive ramt af §§ 13, 14 og 16, 1ste Stykke, og det ny 2det Stykke, og har derfor tilsluttet mig det foreliggende Forslag.

Jeg gaar ud fra, at der, saaledes som det er bebudet, snart vil blive fremsat et Lovforslag, der vil indeholde væsentlige økonomiske Sanktioner over for de Folk, der har haft direkte økonomisk Udbytte af Besættelsesmagten.

Som omtalt af det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard har Udvalget haft en lang Drøftelse af Spørgsmaalet om til § 6 at føje en Fortabelse af Retten til at eje og erhverve fast Ejendom. Udvalget har ikke

stillet Ændringsforslag herom, men jeg ønsker for mit eget Vedkommende — og jeg mener, det er en udbredt Opfattelse inden for mit Parti — at sige, at vi betragter dette at eje dansk Jord som en saa kvalificeret Stilling i Samfundet, at Retten dertil lige saa fuldt burde fradømmes Forrædere som Retten til at have en lille Cigarbutik eller til at have Aktier i et Aktieselskab. Man har ment, at Bestemmelsen vilde volde praktiske Vanskeligheder. Jeg kan ikke erkende, at dette særlig skulde gælde en saadan Bestemmelse vedrørende fast Ejendom; der vil sikkert gøre sig Vanskeligheder gældende vedrørende adskillige af de Rettighedsfortabelser, der er Tale om i § 6. Jeg vilde heller ikke anse det for nødvendigt at sætte noget større teknisk Apparat i Gang for at sikre denne Regel mod Omgaaelse, men vilde i Stedet blot foreslaa en højere Straf for Overtrædelse af den. Thi det afgørende for det Forslag, der har vundet Tilslutning inden for mit Parti — og for saa vidt ogsaa uden for dette —, er Infamien, selve den Degradation, om jeg saa maa sige, der finder Sted af den paagældende Person, derved, at han fradømmes Retten til at eje fast Ejendom.

Ganske som det i øvrigt er kommet til Orde her i Dag, anser jeg Lovforslaget for paa enkelte Punkter at være undergaaet en Forbedring, og jeg vil haabe, at ogsaa den højtærede Justitsminister ser saadan paa det.

Hvad Retsplejelovforslaget angaar, skal jeg blot gøre den Bemærkning, at jeg fuldt ud forstaar de Betæneligheder, man fra Dommerside har gjort gældende. Men Sagen er jo den, at dette Lovforslag nu alligevel har udviklet sig gennem lang, lang Tid, og det Forslag, der nu foreligger, mener jeg derfor man bør antage. Jeg har — og det tror jeg ogsaa gælder hele Udvalget — efter de Samraad, der har fundet Sted med den højtærede Justitsminister, fuld Tillid til, at han vil administrere de Beføjelser, der gennem disse Love bliver tillagt ham, i Overensstemmelse med dansk Retsplejes Aand.

Formanden: I Anledning af forskellige Forespørgsler vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at jeg ønsker Forhandlingerne afsluttet og Afstemning over Ændringsforslagene foretaget i indeværende Møde.

Erik Appel: Jeg ønsker over for det nedsatte Udvalg og over for den højtærede Justitsminister at udtale min Anerkendelse af den Ændring, § 10 er undergaaet, hvor-